

Ψυχικές ασθένειες

**Δέσποτα Κύριε ό Θεός ήμῶν, ό ἐξ ἀγάπης
διαπλάσας ἐκ τοῦ μηδενὸς τὸν ἄνθρωπον
καὶ ἐμφυσήσας αὐτῷ πνεῦμα ζωῆς καὶ
μέτοχον ποιήσας διὰ τῆς δωρεᾶς τῆς
ἀθανάτου καὶ μονοειδοῦς ψυχῆς, μικρόθεον
οὗτῳ πως ἀναδείξας αὐτὸν διὰ τῆς
μεγαλοδωρίας σου, ό δοὺς αὐτῷ τὴν ἐν
εἰρήνῃ βιοτὴν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς,
ἐνθα φθόνω τοῦ διαβόλου τὴν παρακοὴν
εἰργάσατο, δι' ἣς εἰσῆχθη ἐν τῷ κόσμῳ πᾶσα
ἀκαταστασία, τῆς εἰρήνης ἀπωλεσθείσης·
σύ, Κύριε, ό διὰ τῆς σαρκώσεώς σου
καθελὼν τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ καὶ
ἐνώσας τὰ διεστῶτα, ό δοὺς τὸ πανάγιον καὶ**

εἰρηνοποιόν σου Πνεῦμα οίκεῖν ἐν τῇ νύμφῃ
σου Ἐκκλησίᾳ, αὐτὸς φιλανθρώπως
ἐπίβλεψον ἐν εὔμενείᾳ καὶ ἐπὶ τὸν δοῦλον
σου καὶ ἀπόδος αὐτῷ τὴν εἰρήνην,
ἐγκαθιστῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τὸν
εἰρηνοπάροχον Παράκλητον. Ναί, Κύριε,
πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν· καὶ
ώς τοῖς ἀγίοις σου ἀποστόλοις εἴπας·
Εἰρήνην τὴν ἐμήν δίδωμι ἡμῖν, οὕτω καὶ νῦν
τῷ προσπίπτοντί σοι εὐλαβῶς τέκνω σου
εἰπὲ τό· Εἰρήνη σοι, πορεύου εἰς εἰρήνην,
γενηθήτω κατὰ τὴν πίστιν σου, πλουσίαν
δωρούμενος αὐτῷ τὴν εἰρηνικὴν καὶ
χαρμόσυνον εὐλογίαν σου· καὶ ώς τῷ ἀνέμῳ
καὶ τῇ θαλάσσῃ διέταξας καταπαῦσαι τὸν
κλόνον καὶ τὴν γαλήνην βασιλεῦσαι, οὕτω

καταπράϋνον καὶ τὴν ψυχικὴν ταραχὴν ἐκ τοῦ ἀρχεκάκου αὐτῷ προσγενομένην, ἵνα ἐφεξῆς παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ τὴν εἰρήνην φυγαδεύοντος ἀπεχόμενος, ἐν παντὶ δοξάζῃ καὶ προσκυνῇ τὸ πανάγιόν σου ὄνομα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Πληθυντικός

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξ ἀγάπης διαπλάσας ἐκ τοῦ μηδενὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐμφυσήσας αὐτῷ πνεῦμα ζωῆς καὶ μέτοχον ποιήσας διὰ τῆς δωρεᾶς τῆς ἀθανάτου καὶ μονοειδοῦς ψυχῆς, μικρόθεον οὕτω πως ἀναδείξας αὐτὸν διὰ

τῆς μεγαλοδωρίας σου, ὁ δοὺς αὐτῷ τὴν ἐν εἰρήνῃ βιοτὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐνθα φθόνῳ τοῦ διαβόλου τὴν παρακοὴν εἰργάσατο, δι’ ἣς εἰσήχθη ἐν τῷ κόσμῳ πᾶσα ἀκαταστασία, τῆς εἰρήνης ἐξοβελισθείσης καὶ τῆς ψυχῆς καταμερισθείσης, Σὺ Κύριε, ὁ διὰ τῆς σαρκώσεώς σου κρημνίσας τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ καὶ ἐνώσας τὰ διεστῶτα, δοὺς τὸ πανάγιον καὶ εἰρηνοποιὸν Σου Πνεῦμα οἴκεῖν ἐν τῇ Νύμφῃ σου Ἐκκλησίᾳ, Αὐτὸς οὖν φιλανθρώπως ἐπίβλεψον ἐν εὔμενείᾳ καὶ ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ ἀπόδος αὐτῷ τήν, οἵς κρίμασιν οἶδας, ἀπωλεσθεῖσαν εἰρήνην, ἐγκαθιστῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τὸν εἰρηνοπάροχον Παράκλητον. Ναὶ Κύριε, πάντα δύνασαι,

ἀδυνατεῖ σοι δὲ οὐδέν. Καὶ ὡς τοῖς ἀγίοις
σου Ἀποστόλοις εἶπας· Εἰρήνην τὴν ἐμὴν
δίδωμι ὑμῖν, οὕτω καὶ νῦν τῷ προσπίπτοντί¹
σοι εὐλαβῶς τέκνῳ σου, εἰπὲ τό· Εἰρήνη σοι,
πορεύου εἰς εἰρήνην, γενηθήτω κατὰ τὴν
πίστιν σου, ἀκατάσειστον δωρούμενος αὐτῷ
τὴν εἰρηνευτικὴν καὶ ψυχοχαρμόσυνον
εὐλογίαν σου, καὶ ὡς τῷ ἀνέμῳ καὶ τῇ
Θαλάσσῃ διέταξας καταπαῦσαι τὸν κλόνον
καὶ τὴν γαλήνην βασιλεῦσαι, οὕτω
καταπράῦνον καὶ τὴν ψυχικὴν ταραχὴν ἐκ
τοῦ ἀρχεκάκου αὐτῷ προσγενομένην, ἵνα
ἐφεξῆς παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ
εἰρηνοδιωκτικοῦ ἀπεχόμενος, ἐν παντὶ²
δοξάζῃ καὶ προσκυνῇ τὸ πανάγιόν σου
ὄνομα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.